

Р а ш к о

Ей-сега приказвахме за тебе, дето има една приказка...

С т а м е н к а

Преди да влѣзешъ, приказвахме за тебе. Де бѣше до сега?

А н и ч к а

Охъ не ме питайте, после ще ви разкажа. Азъ много страдахъ, много претеглихъ (Заплаква) После ще ви разкажа всичко... Сега съмъ дошла да ви искамъ една услуга, за стаята...

Р а ш к о

То се свърши, Аничке!

А н и ч к а

Азъ имамъ своя квартира, но днесъ получихъ телеграма отъ тате, че иде. Азъ много се мъчихъ да го отвърна, да не дохожда сега, но не можахъ. Той ще доде, днесъ пристига. А пъкъ азъ не искамъ, невъзможно ми е да го посрещна тамъ, гдето живѣя сега, тѣсно ни е, има и други причини, азъ после ще ви кажа. Не мога да посрещна тати тамъ, за мене е по-добре да ме намѣри тука... Пъкъ и на мене ми се живѣе у васъ. Както едно време... Азъ искамъ да си бжда тукъ, както тогазъ. Колко бѣше хубаво! Нали, како Стаменке... (Замислено) Колко бѣше хубаво...